

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

25 mai 2023*

„Trimitere preliminară – Proprietate intelectuală – Drept de autor și drepturi conexe aplicabile difuzării de programe prin satelit și retransmisiei prin cablu – Directiva 93/83/CEE – Articolul 1 alineatul (2) – Comunicare publică prin satelit – Noțiune – Furnizor de pachete prin satelit – Difuzare de programe într-un alt stat membru – Locul actului de exploatare prin care acest furnizor participă la o astfel de comunicare”

În cauza C-290/21,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă, Austria), prin decizia din 20 aprilie 2021, primită la Curte la 5 mai 2021, în procedura

Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger Reg. Gen. mbH (AKM)

împotriva

Canal+ Luxembourg Sàrl

cu participarea:

Tele 5 TM-TV GmbH,

Österreichische Rundfunksender GmbH & Co. KG,

Seven.One Entertainment Group GmbH,

ProSiebenSat.1 PULS 4 GmbH,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul A. Arabadjiev, președinte de cameră, domnul K. Lenaerts, președintele Curții, îndeplinind funcția de judecător al Camerei întâi, domnul L. Bay Larsen, vicepreședintele Curții, îndeplinind funcția de judecător al Camerei întâi, domnul P.G. Xuereb și doamna I. Ziemele (raportoare), judecători,

avocat general: domnul M. Szpunar,

* Limba de procedură: germana.

grefier: doamna S. Beer, administratoare,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 8 iunie 2022,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger Reg. Gen. mbH (AKM), de N. Kraft, Rechtsanwalt;
- pentru Canal+ Luxembourg Sàrl, de A. Anderl, Rechtsanwalt;
- pentru Seven.One Entertainment Group GmbH și ProSiebenSat.1 PULS 4 GmbH, de M. Boesch, Rechtsanwalt;
- pentru Comisia Europeană, de J. Samnadda și G. von Rintelen, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 22 septembrie 2022,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 1 alineatul (2) literele (a)-(c) din Directiva 93/83/CEE a Consiliului din 27 septembrie 1993 privind coordonarea anumitor norme referitoare la dreptul de autor și drepturile conexe aplicabile difuzării de programe prin satelit și retransmisiei prin cablu (JO 1993, L 248, p. 15, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 134) și a articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO 2001, L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger Reg. Gen. mbH (AKM), o societate austriacă de gestiune colectivă a drepturilor de autor, pe de o parte, și Canal+ Luxembourg Sàrl (denumită în continuare „Canal+”), un operator de televiziune prin satelit, pe de altă parte, în legătură cu difuzarea de către această din urmă societate a unor programe de televiziune în Austria.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

Directiva 93/83

3 Considerentele (5), (14), (15) și (17) ale Directivei 93/83 au următorul cuprins:

„(5) întrucât, cu toate acestea, realizarea acestor obiective în ceea ce privește difuzarea transfrontalieră a programelor prin satelit și retransmisia prin cablu de programe din alte state membre este, în prezent, împiedicată de anumite neconcordanțe între normele interne referitoare la dreptul de autor și de o anumită incertitudine juridică; întrucât aceasta înseamnă că titularii de drepturi sunt expuși riscului de a-și vedea exploatate operele fără încasarea unei remunerații sau de a li se bloca exploatarea, în diverse state membre, de către titularii individuali de drepturi exclusive; întrucât această incertitudine juridică, în special, constituie un obstacol direct în calea liberei circulații a programelor în cadrul Comunității;

[...]

(14) întrucât incertitudinea juridică referitoare la drepturile de dobândit, care împiedică transmisia transfrontalieră a programelor prin satelit, trebuie depășită prin definirea noțiunii de comunicare publică prin satelit la nivel comunitar; întrucât această definiție ar trebui să precizeze în același timp unde are loc actul de comunicare; întrucât această definiție este necesară pentru a evita aplicarea cumulativă a mai multor legislații naționale unui singur act de difuzare; întrucât comunicarea publică prin satelit are loc numai atunci când și numai în statele membre în care semnalele purtătoare de program sunt introduse, sub controlul și sub responsabilitatea organismului de radiodifuziune sau televiziune, într-un lanț neîntrerupt de comunicare conducând la satelit și revenind spre pământ; întrucât procedurile tehnice normale aplicate semnalelor purtătoare de programe nu pot fi considerate ca întreruperi ale lanțului de transmisie;

(15) întrucât dobândirea pe bază contractuală de drepturi exclusive de difuzare trebuie să fie conformă cu legislația privind drepturile de autor și drepturile conexe în vigoare în statul membru în care are loc comunicarea publică prin satelit;

[...]

(17) întrucât, în momentul determinării remunerației corespunzătoare drepturilor dobândite, părțile trebuie să țină seama de toate aspectele transmisiei, cum ar fi audiența efectivă, audiența potențială și versiunea lingvistică.”

4 Articolul 1 din această directivă, intitulat „Definiții”, prevede la alineatul (2) literele (a)-(c):

„(a) În înțelesul prezentei directive, «comunicare publică prin satelit» înseamnă actul de introducere, sub controlul și responsabilitatea organismului de radiodifuziune sau televiziune, a semnalelor purtătoare de programe destinate recepționării de către public într-un lanț neîntrerupt de comunicare conducând la satelit și revenind spre pământ.

- (b) Actul de comunicare publică prin satelit are loc numai în statul membru în care, sub controlul și responsabilitatea organismului de radiodifuziune sau televiziune, semnalele purtătoare de programe sunt introduse într-un lanț neîntrerupt de comunicare conducând la satelit și revenind spre pământ.
- (c) Când semnalele purtătoare de programe sunt difuzate într-o formă codificată, există comunicare publică prin satelit cu condiția ca dispozitivul de decodare a emisiunii să fie pus la dispoziția publicului de către organismul de radiodifuziune sau televiziune sau cu consimțământul acestuia.”

5 Articolul 2 din directiva menționată prevede:

„Statele membre prevăd dreptul exclusiv al autorului de a autoriza comunicarea publică prin satelit a operelor protejate prin dreptul de autor, sub rezerva dispozițiilor din prezentul capitol.”

Directiva 2001/29

6 Articolul 3 din Directiva 2001/29, intitulat „Dreptul de comunicare publică a operelor și dreptul de a pune la dispoziția publicului alte obiecte protejate”, prevede la alineatul (1):

„Statele membre prevăd dreptul exclusiv al autorilor de a autoriza sau de a interzice orice comunicare publică a operelor lor, prin cablu sau fără cablu, inclusiv punerea la dispoziția publicului a operelor lor, astfel încât oricine să poată avea acces la acestea din orice loc și în orice moment.”

Dreptul austriac

7 Articolul 17b alineatul (1) din Urheberrechtsgesetz (Legea privind dreptul de autor) din 9 aprilie 1936 (BGBl. 111/1936), în versiunea din 27 decembrie 2018 (BGBl. I 105/2018), prevede:

„În cazul difuzării programelor prin satelit, actul de exploatare rezervat autorului constă în introducerea, sub controlul și responsabilitatea organismului de radiodifuziune sau televiziune, a semnalelor purtătoare de programe într-un lanț neîntrerupt de comunicare conducând la satelit și revenind spre pământ. Sub rezerva alineatului (2), difuzarea de programe prin satelit are loc, prin urmare, numai în statul în care se face această introducere.”

8 Articolul 59a din această lege prevede:

„(1) Dreptul de a utiliza difuzarea de opere, inclusiv a celor transmise prin satelit, în scopul retransmisiei concomitente, complete și nemodificate prin cablu, poate fi exercitat numai de societățile de gestiune colectivă; totuși, acest aspect nu se aplică dreptului de a formula acțiuni în justiție pentru încălcări ale drepturilor de autor.

(2) Programele de radiodifuziune pot face obiectul unei retransmisii în sensul alineatului (1) atunci când organismul de radiodifuziune sau televiziune care efectuează retransmisia a primit în acest sens autorizația societății de gestiune colectivă competente.

(3) Cu toate acestea, alineatele (1) și (2) nu se aplică în cazul în care organismul de radiodifuziune sau televiziune a cărui emisiune este retransmisă are un drept de retransmisie în sensul alineatului (1).”

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 9 AKM este titulara unei licențe de exploatare pentru opere muzicale, care o abilitază să exercite, cu titlu fiduciar, drepturi de difuzare pe teritoriul austriac.
- 10 Canal+, cu sediul în Luxemburg, oferă în Austria, prin satelit, cu titlu oneros, pachete de programe codificate (denumite în continuare „pachetele prin satelit în discuție în litigiul principal”) ale mai multor organisme de radiodifuziune sau televiziune, situate în alte state membre, la înaltă definiție sau la definiție standard.
- 11 Introducerea fiecăruia dintre semnalele prin satelit purtătoare de programe în lanțul de comunicare (legătura ascendentă) se efectuează cel mai adesea chiar de organismele de radiodifuziune sau televiziune, uneori de Canal+, în aceste alte state membre. Se emite un fascicul care conține întregul program de înaltă definiție, precum și informații suplimentare, cum ar fi datele audio și datele privind subtitlurile. După ce a fost „retransmis” de satelit, acest fascicul este captat de instalații de recepție prin satelit în interiorul unei zone de acoperire. Apoi, fasciculul respectiv este fracționat, iar utilizatorul poate accesa oricare dintre programe pe un terminal prin intermediul unui decodor.
- 12 Pachetele prin satelit în discuție în litigiul principal conțin programe de televiziune cu plată și gratuite. Acestea din urmă nu sunt codificate și pot fi captate de oricine la calitate standard pe teritoriul austriac.
- 13 AKM a introdus o acțiune având ca obiect în esență încetarea difuzării de către Canal+ a semnalelor prin satelit în Austria, precum și plata unei despăgubiri, susținând că, în statele membre în care are loc actul de emisie sau de comunicare publică prin satelit, nu s-a obținut nicio autorizație pentru o asemenea exploatare și că ea nu a autorizat această difuzare în Austria. Astfel, AKM apreciază că difuzarea menționată cuprinde o categorie suplimentară de clienți ai Canal+ care nu ar fi acoperită de autorizațiile obținute, eventual, în statele membre emitente de organismele de radiodifuziune sau televiziune în cauză în scopul comunicării publice a operelor respective prin satelit și că societatea Canal+ ar fi trebuit să obțină o autorizație din partea AKM pentru difuzarea semnalelor prin satelit în Austria. Prin urmare, AKM consideră că Canal+ încalcă drepturile a căror gestiune o asigură.
- 14 Canal+ obiectează că nu face decât să pună la dispoziție, cu consimțământul organismelor de radiodifuziune sau televiziune, o infrastructură care permite codarea unui semnal introdus de aceste organisme în afara Austriei într-un lanț de comunicare conducând la un satelit. În conformitate cu principiul statului membru emitent prevăzut la articolul 1 alineatul (2) litera (b) din Directiva 93/83, nu AKM, ci numai societățile de gestiune colectivă a drepturilor de autor din statele membre emitente ar fi abilitate să acționeze în temeiul actului de exploatare în discuție în litigiul principal. De asemenea, acest act de exploatare efectuat de Canal+ ar fi acoperit de autorizațiile obținute în statele membre emitente de organismele de radiodifuziune sau televiziune în cauză.
- 15 Au fost admise cererile de intervenție formulate, în cadrul litigiului principal în susținerea Canal+, de patru societăți, printre care Seven.One Entertainment Group GmbH, un organism de radiodifuziune sau televiziune stabilit în Germania, și ProSiebenSat.1 PULS 4 GmbH, un organism de radiodifuziune sau televiziune stabilit în Austria.

- 16 Prin hotărârea din 31 octombrie 2019, Handelsgericht Wien (Tribunalul Comercial din Viena, Austria) a respins acțiunea în încetarea difuzării semnalelor prin satelit în Austria, dar a admis în mare măsură atât acțiunea (în parte subsidiară) în încetarea emisiei prin satelit, direcționată spre teritoriul austriac, a semnalelor de program în cauză, cât și cererea de prezentare a documentelor aferente. Sesizat cu apel împotriva acestei hotărâri, Oberlandesgericht Wien (Tribunalul Regional Superior din Viena, Austria), prin hotărârea din 30 iunie 2020, s-a pronunțat în mare măsură în același sens. Această din urmă instanță a considerat printre altele că pachetele prin satelit în discuție în litigiul principal ajungeau la un public nou, și anume un public diferit de cel vizat de transmisiunile cu acces liber ale operatorilor de radiodifuziune sau televiziune. Atât AKM, cât și Canal+, precum și Seven.One Entertainment Group și ProSiebenSat.1 PULS 4 au formulat recursuri împotriva acestei hotărâri la instanța de trimitere.
- 17 Referindu-se la punctele 61 și 69 din Hotărârea din 13 octombrie 2011, Airfield și Canal Digitaal (C-431/09 și C-432/09, EU:C:2011:648), care privea de asemenea un furnizor de pachete prin satelit, instanța de trimitere apreciază că s-ar putea considera că atât actul de exploatare al organismului de radiodifuziune sau televiziune, cât și intervenția furnizorului de pachete prin satelit trebuie să fie localizate exclusiv în statul membru în care semnalele purtătoare de programe sunt introduse în lanțul de comunicare în cauză, un asemenea furnizor limitându-se, în desfășurarea activității sale alături de organismul de radiodifuziune sau televiziune, să participe la actul originar, unic și indivizibil de emisie prin satelit.
- 18 În caz contrar, s-ar pune întrebarea în ce măsură actele de exploatare concrete ale acestui furnizor aduc atingere drepturilor de autor pentru motivul că un nou public ar fi potențial afectat în statul membru de recepție a acestor semnale. În acest context, ar trebui să se stabilească dacă este relevant faptul că, în cadrul pachetelor prin satelit în discuție în litigiul principal, furnizorul menționat propune și programe de televiziune gratuite, din moment ce aceste programe ar fi deja liber accesibile oricărui utilizator din zona de acoperire.
- 19 În aceste condiții, Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă, Austria) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolul 1 alineatul (2) litera (b) din [Directiva 93/83] trebuie interpretat în sensul că nu doar organismul de radiodifuziune sau televiziune, ci și un furnizor de pachete prin satelit care participă la actul de difuzare indivizibil și unitar efectuează un act de exploatare, eventual supus autorizării, doar într-un stat în care, sub controlul și responsabilitatea organismului de radiodifuziune sau televiziune, semnalele purtătoare de programe sunt introduse într-un lanț neîntrerupt de comunicare conducând la satelit și revenind spre pământ, cu consecința că participarea furnizorului de pachete prin satelit la actul de difuzare nu este susceptibilă să aducă atingere drepturilor de autor în statul de recepție?

2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

noțiunea de «comunicare publică» prevăzută la articolul 1 alineatul (2) literele (a) și (c) din Directiva 93/83, precum și la articolul 3 alineatul (1) din [Directiva 2001/29] trebuie interpretată în sensul că furnizorul de pachete prin satelit participant în calitate de actor suplimentar care, în cadrul unei comunicări publice prin satelit, grupează într-un pachet, potrivit concepției sale, mai multe semnale codificate de înaltă definiție de programe de televiziune cu acces liber și cu plată ale diferitor organisme de televiziune și pune la dispoziție contra cost clienților săi produsul audiovizual autonom astfel creat necesită o autorizație separată din partea titularului drepturilor în cauză inclusiv în privința

conținuturilor protejate din cadrul programelor de televiziune cu acces liber cuprinse în pachetul de programe, deși, în această privință, furnizorul respectiv oferă în orice caz acces clienților săi la asemenea opere care sunt deja accesibile în zona de difuzare în mod liber pentru orice persoană, chiar dacă la o definiție standard inferioară?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

- 20 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 1 alineatul (2) litera (b) din Directiva 93/83 trebuie interpretat în sensul că, în ipoteza în care un furnizor de pachete prin satelit este obligat să obțină, pentru actul de comunicare publică prin satelit la care participă, autorizația titularilor drepturilor de autor și ai drepturilor conexe în cauză, această autorizație trebuie să fie obținută, asemenea celei acordate organismului de radiodifuziune sau televiziune în cauză, numai în statul membru în care semnalele purtătoare de programe sunt introduse în lanțul de comunicare conducând la satelit.
- 21 Potrivit termenilor articolului 1 alineatul (2) litera (b) din Directiva 93/83, actul de comunicare publică prin satelit are loc numai în statul membru în care, sub controlul și responsabilitatea organismului de radiodifuziune sau televiziune, semnalele purtătoare de programe sunt introduse într-un lanț neîntrerupt de comunicare conducând la satelit și revenind spre pământ.
- 22 Pentru ca norma prevăzută la articolul 1 alineatul (2) litera (b) din Directiva 93/83 să se aplice, trebuie să fie vorba despre o „comunicare publică prin satelit”, în sensul acestui articol 1 alineatul (2) literele (a) și (c), aceste dispoziții stabilind condiții cumulative în acest scop. Astfel, o transmisie constituie o singură „comunicare publică prin satelit” dacă, în primul rând, este declanșată de un „act de introducere” de semnale purtătoare de programe efectuat „sub controlul și responsabilitatea organismului de radiodifuziune sau televiziune”; în al doilea rând, aceste semnale sunt introduse „într-un lanț neîntrerupt de comunicare conducând la satelit și revenind spre pământ”; în al treilea rând, semnalele respective sunt „destinate recepționării de către public” și, în al patrulea rând, în ipoteza în care aceleași semnale sunt codificate, dispozitivul de decodare a acestora este „pus la dispoziția publicului de către organismul de radiodifuziune sau televiziune sau cu consimțământul acestuia” (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 octombrie 2011, *Airfield și Canal Digitaal*, C-431/09 și C 432/09, EU:C:2011:648, punctul 52).
- 23 În ceea ce privește o transmisie precum cea în discuție în litigiul principal, Curtea a statuat deja că în cazul în care atât o transmisie indirectă, cât și o transmisie directă de programe de televiziune îndeplinesc toate aceste condiții cumulative trebuie să se considere că fiecare dintre acestea reprezintă o singură comunicare publică prin satelit și este, așadar, indivizibilă. Totuși, indivizibilitatea unei astfel de comunicări, în sensul respectivului articol 1 alineatul (2) literele (a) și (c), nu presupune, prin urmare, că intervenția furnizorului unui pachet prin satelit în această comunicare poate fi efectuată fără autorizația titularilor de drepturi în cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 octombrie 2011, *Airfield și Canal Digitaal*, C-431/09 și C 432/09, EU:C:2011:648, punctele 69 și 70).
- 24 Astfel, trebuie amintit că din cuprinsul articolului 2 din Directiva 93/83 coroborat cu considerentul (17) al acesteia reiese că titularii de drepturi de autor trebuie să autorizeze orice comunicare publică prin satelit a operelor protejate și că, pentru a stabili remunerația adecvată a acestor titulari pentru o astfel de comunicare a operelor lor, trebuie să se țină seama de toate

aspectele transmisiei, cum ar fi audiența efectivă și audiența potențială a acesteia din urmă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 octombrie 2011, Airfield și Canal Digitaal, C-431/09 și C 432/09, EU:C:2011:648, punctele 71 și 73).

- 25 O astfel de autorizație trebuie să fie obținută în special de persoana care declanșează această comunicare sau care intervine la momentul realizării acesteia, astfel încât, prin intermediul comunicării menționate, să permită accesul unui public nou la operele protejate, cu alte cuvinte, un public care nu era luat în considerare de autorii operelor protejate în cadrul unei autorizații acordate unei alte persoane (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 octombrie 2011, Airfield și Canal Digitaal, C-431/09 și C 432/09, EU:C:2011:648, punctul 72).
- 26 În această privință, Curtea a arătat deja că, potrivit articolului 1 alineatul (2) litera (a) din Directiva 93/83, o comunicare publică prin satelit precum cea în discuție în cauza principală este declanșată de organismul de radiodifuziune sau televiziune sub controlul și responsabilitatea căruia semnalele purtătoare de programe sunt introduse în lanțul de comunicare conducând la satelit. În plus, este cert că acest organism permite astfel, în general, accesul unui public nou la operele protejate. În consecință, acest organism este obligat să obțină autorizația prevăzută la articolul 2 din Directiva 93/83 (Hotărârea din 13 octombrie 2011, Airfield și Canal Digitaal, C-431/09 și C 432/09, EU:C:2011:648, punctul 75).
- 27 În măsura în care, în aplicarea normei prevăzute la articolul 1 alineatul (2) litera (b) din Directiva 93/83, se consideră că o astfel de comunicare publică prin satelit are loc numai în statul membru în care semnalele purtătoare de programe sunt introduse în lanțul de comunicare conducând la satelit, organismul de radiodifuziune sau televiziune este obligat să obțină această autorizare numai în acest stat membru.
- 28 Cu toate acestea, astfel cum s-a amintit la punctul 24 din prezenta hotărâre, pentru a stabili remunerația adecvată a titularilor drepturilor de autor pentru o astfel de comunicare a operelor lor, trebuie să se țină seama de toate aspectele transmisiei respective, cum ar fi audiența efectivă și audiența potențială a acesteia din urmă. Prin urmare, atunci când o parte din această audiență efectivă sau potențială este situată în alte state membre decât cel în care semnalele purtătoare de programe sunt introduse în lanțul de comunicare conducând la satelit, le revine, dacă este cazul, diferitelor societăți de gestiune colectivă în cauză sarcina de a găsi soluții adecvate pentru a asigura o remunerație echitabilă acestor titulari.
- 29 În aceste condiții, nu se poate exclude ca alți operatori să intervină în cadrul unei comunicări publice prin satelit, astfel încât operele sau obiectele protejate să devină accesibile unui public mai larg decât cel vizat de organismul de radiodifuziune sau televiziune în cauză, cu alte cuvinte, un public care nu era luat în considerare de autorii acestor opere sau ai acestor obiecte atunci când au autorizat utilizarea lor de către acest organism. Într-o asemenea ipoteză, intervenția respectivilor operatori nu face obiectul autorizației acordate acelui organism. Această situație se poate regăsi în special atunci când un operator lărgște cercul de persoane care au acces la această comunicare și permite astfel unui public nou accesul la operele sau obiectele protejate (Hotărârea din 13 octombrie 2011, Airfield și Canal Digitaal, C-431/09 și C 432/09, EU:C:2011:648, punctele 76 și 77).
- 30 Or, din termenii articolului 1 alineatul (2) litera (b) din Directiva 93/83 și din economia acestui articol 1 alineatul (2) literele (a)-(c) rezultă că, în ipoteza în care un furnizor de pachete prin satelit este obligat să obțină, pentru comunicarea publică prin satelit la care participă, autorizația titularilor drepturilor de autor și ai drepturilor conexe în cauză, această autorizație trebuie să fie

obținută, asemenea celei acordate organismului de radiodifuziune sau televiziune în cauză, numai în statul membru în care semnalele purtătoare de programe sunt introduse în lanțul de comunicare conducând la satelit.

- 31 De asemenea, această concluzie este susținută de obiectivul urmărit de articolul 1 alineatul (2) litera (b) din Directiva 93/83. În această privință, trebuie arătat, pe de o parte, că din cuprinsul considerentelor (5) și (14) ale acestei directive reiese că insecuritatea juridică care decurge din neconcordanțele între normele interne referitoare la dreptul de autor constituie un obstacol direct în calea liberei circulații a programelor în cadrul Uniunii Europene și că insecuritatea juridică referitoare la drepturile de dobândit, care împiedică retransmisia transfrontalieră a programelor prin satelit, se consideră depășită prin definirea noțiunii de comunicare publică prin satelit la nivelul Uniunii, în special pentru a evita aplicarea cumulativă a mai multor legislații naționale unui singur act de difuzare. Pe de altă parte, considerentul (15) al directivei menționate adaugă că dobândirea pe bază contractuală de drepturi exclusive de difuzare trebuie să fie conformă cu legislația privind drepturile de autor și drepturile conexe în vigoare în statul membru în care are loc comunicarea publică prin satelit.
- 32 Rezultă astfel din cuprinsul considerentelor (5), (14) și (15) ale Directivei 93/83 că articolul 1 alineatul (2) litera (b) din aceasta urmărește să garanteze că orice „comunicare publică prin satelit”, în sensul acestui articol 1 alineatul (2) literele (a) și (c), este supusă exclusiv legislației privind drepturile de autor și drepturile conexe în vigoare în statul membru în care semnalele purtătoare de programe sunt introduse în lanțul de comunicare conducând la satelit. Prin urmare, ar fi contrar acestui obiectiv ca un furnizor de pachete prin satelit să trebuiască să obțină autorizația titularilor drepturilor de autor și ai drepturilor conexe în cauză și în alte state membre.
- 33 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, este necesar să se răspundă la prima întrebare că articolul 1 alineatul (2) litera (b) din Directiva 93/83 trebuie interpretat în sensul că, în ipoteza în care un furnizor de pachete prin satelit este obligat să obțină, pentru actul de comunicare publică prin satelit la care participă, autorizația titularilor drepturilor de autor și ai drepturilor conexe în cauză, această autorizație trebuie să fie obținută, asemenea celei acordate organismului de radiodifuziune sau televiziune în cauză, numai în statul membru în care semnalele purtătoare de programe sunt introduse în lanțul de comunicare conducând la satelit.

Cu privire la cea de a doua întrebare

- 34 Având în vedere răspunsul dat la prima întrebare, nu este necesar să se răspundă la cea de a doua întrebare.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 35 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară:

Articolul 1 alineatul (2) litera (b) din Directiva 93/83/CEE a Consiliului din 27 septembrie 1993 privind coordonarea anumitor norme referitoare la dreptul de autor și drepturile conexe aplicabile difuzării de programe prin satelit și retransmisiei prin cablu

trebuie interpretat în sensul că

în ipoteza în care un furnizor de pachete prin satelit este obligat să obțină, pentru actul de comunicare publică prin satelit la care participă, autorizația titularilor drepturilor de autor și ai drepturilor conexe în cauză, această autorizație trebuie să fie obținută, asemenea celei acordate organismului de radiodifuziune sau televiziune în cauză, numai în statul membru în care semnalele purtătoare de programe sunt introduse în lanțul de comunicare conducând la satelit.

Semnături